

РЕШЕНИЕ

№ 2455

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10417** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Р. К. М., ЕГН [ЕГН] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2782/10.10.2021г. на З. К.-младши автоконтрольор, 02 сектор, отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която временно му е отнето свидетелството за управление на МПС, но не повече от 18 месеца. В жалбата излага съображения за неправилност на наложената мярка. Твърди, че не е употребявал упойващи вещества, наркотици и др., което се потвърждава от кръвната проба. Моли за отмяна на ПАМ. В съдебно заседание се явява лично и с процесуален представител адв. Х. и адв. М., които поддържат жалбата. Претендират присъждането на направените по делото разноски.

Ответникът- З. К.-младши автоконтрольор, 02 сектор, отдел „Пътна полиция“ към СДВР в съдебно заседание заявява, че оспорва жалбата.

Съдът, като разгледа направените възражения и приложената административна преписка, намери за установено от фактическа страна следното:

На 10.04.2020 г., около 0.35 часа в [населено място] по улица Софийска посока на движение от пл. В. към улица П. Р. М. управлява лек автомобил Рено Лагуна, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. М. М.. На кръстовището с ул. Здравец при проверка за употреба на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство Д. Тест 500 с номер ARLN -0103, проба с № 174 от 01.08 часа е отчетел положителен

резултат за употреба на амфетамини. Издаден му е талон за медицинско изследване № 086132/10.10.2021. г. Нарушена е разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 - управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Въз основа на така съставения АУАН и констатираното с него нарушение е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителни административни мерки, с която на основание чл. 22 от ЗАНН и чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП е отнето временно свидетелството за управление на МПС на водача, но не повече от 18 месеца.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка, така и тези представени от жалбоподателя.

Установява се, от представеното постановление за прекратяване на наказателно производство, че Р. М. въз основа на издаден талон за медицинско изследване е дал проби на кръв и урина. В хода на разследването е назначена и изготвена токсикологична експертиза от Военно Медицинска Академия с рег. № И-85/06.01.2022г. от специализираната токсикохимична лаборатория към ВМА, от чието заключение е видно, че „от предоставените биологични проби на М. не е установено присъствие на наркотични/упойващи вещества“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните правни съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в кръга на неговите правомощия, в съответната писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, което го прави валиден. Оспорената заповед е издадена от младши автоконтрольор към отдел „пътна полиция“ при СДВР, действащ при спазване на териториалните предели на правомощията си и в рамките на предоставената му със Заповед № 513з-1618/2018г. на Директора на СДВР материална компетентност.

В случая правното основание за налагане на конкретната принудителната административна мярка е чл. 171, т. 1 б. "б." от ЗДвП, съгласно която, при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. От съдържанието на разпоредбата представляваща правно основание за прилагане на ПАМ е видно, че независимо, че начините на установяване на концентрацията на наркотични вещества в кръвта са регламентирани алтернативно - чрез медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, то поредността на изброяването налага да се приеме, че при установени различни концентрации по два различни начина, както в случая, следва да се съобрази медицинското и химическото лабораторни изследвания. След като от изследваната кръвна проба на жалбоподателя безспорно се установява, че в кръвта не е имало наличие на наркотични вещества, т. е. изцяло се опровергават резултатите от извършеното изследване с техническо средство, то от страна на оспорващия не е осъществена посочената в акта хипотеза на чл. 171, ал. 1, т. б. "б." от ЗДвП, представляваща предпоставка за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС. В този смисъл и практиката на ВАС, изразена в Решение № 67/03.01.2019 г. по адм. д. № 5442/2019 г. на ВАС, Решение № 15410 от 11.12.2018 г.

по адм. д. № 3123/2018 г. Несъмнено от извършената химико-токсикологична експертиза, е установено по категоричен начин, че жалбоподателят не е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози в деня на проверката и, съответно на съставяне на АУАН, съответно на изземване на СУМПС. В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение, за преустановяването на което е издадена принудителната административна мярка, в която връзка безспорно е представен редовно съставен АУАН, който се ползва с предвидената от закона доказателствена сила /чл. 189, ал. 2 от ЗДвП/, но лицето разполага с всички процесуални средства за нейното оборване. В конкретния случай това е и сторено посредством проведеното медицинско изследване на кръвната проба, при което безспорно се установява твърдението му за липса на употреба на наркотични вещества от негова страна към момента на извършената му проверка.

Гореизложеното води на извода, че в случая не са били налице предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП спрямо жалбоподателя, поради което и оспорената заповед, като незаконосъобразно издадена поради липсата на необходимите материално правни предпоставки за нейното налагане, съответно издадена при неправилното приложение на материалния закон следва да бъде отменена.

С оглед изхода по спора основателна е претенцията на жалбоподателя за разноски, поради което и предвид липсата на сторено от ответника възражение за прекомерност, такива следва да бъдат присъдени в поискания размер от 310 лева, от които 300 лева действително заплатено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 25.02.2022 г. и 10.00 лева внесена ДТ за образуване на производството.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София град, 63 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. К. М., ЕГН [ЕГН] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2782/10.10.2021г. изд. от З. К.-младши автоконтрольор, 02 сектор, отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която временно му е отнето свидетелството за управление на МПС, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА отдел „Пътна полиция“ към СДВР да заплати на Р. К. М., ЕГН [ЕГН] сумата от 310 лева, представляваща направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

СЪДИЯ: